

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. E. Š.**, pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júna 2010, sp. zn. 5 To 47/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. E. Š. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 17. decembra 2009, sp. zn. 9T 100/2007, bol obvinený Ing. E. Š. uznaný za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

ako obchodný zástupca a následne ako obchodný riaditeľ a súčasne vedúci odštepného závodu spoločnosti A., IČO : X., vo V. v období od 01. apríla 2004 do 23. mája 2006 niekoľkokrát týždenne vyberal na základe podpisového vzoru z účtu spoločnosti zálohy v hotovosti v rôznych výškach na obchodnú činnosť spoločnosti, z ktorých časť použil v súlade s určením na obchodnú činnosť spoločnosti, avšak časť v sume 2 322 053,64 Sk

nezúčtoval s dokladmi, a ani ich do pokladne spoločnosti nevrátil, ale ich použil pre vlastnú potrebu, a spoločnosti A., tak spôsobil škodu vo výške 2 322 053,64 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 rokov s probačným dohľadom v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Zároveň mu bola uložená povinnosť podľa § 51 ods. 4 Tr. zák., aby v skúšobnej dobe nahradil spôsobenú škodu v sume 67 199,88 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená strana A., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolaní obvineného a prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil uvedený rozsudok okresného súdu a sám rozsudkom rozhodol tak, že na základe skutkového stavu, že :

ako obchodný zástupca a následne ako obchodný riaditeľ a súčasne vedúci odštepného závodu spoločnosti A., IČO : X. vo V. v období od 11. apríla 2004 do 23. mája 2006 niekoľkokrát týždenne vyberal na základe podpisového vzoru z účtu spoločnosti zálohy v rôznych výškach na obchodnú činnosť spoločnosti, z ktorých časť použil v súlade s určením na obchodnú činnosť spoločnosti, avšak časť v sume 2 022 053,64 Sk nezúčtoval s dokladmi, a ani ich do pokladne spoločnosti nevrátil, ale ich použil pre vlastnú potrebu, a spoločnosti A., tak spôsobil škodu vo výške 67 119,88 eur,

uznal obvineného za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. a odsúdil ho podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. výkon tohto trestu mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. V zmysle § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. mu uložil povinnosť nahradit' v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvineného nahradiť poškodenej strane A., škodu v sume 67 119,88 eur a so zvyškom nároku na náhradu škody ju odkázal na občianske súdne konanie v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. V. Z. z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomnom odôvodnení dovolania namietal skutočnosť, že odvolací súd sa stotožnil so skutkovým stavom, ktorý ustálil okresný súd. Namietal hodnovernosť výpovedí svedkov a nelogické účtovné závery znalkyne. Ďalej uviedol, že vznik škody na strane poškodenej organizácie nebol súdmi riadne objektivizovaný a nebol produkovaný žiaden relevantný dôkaz, že by si on prisvojil čo i len korunu z týchto finančných prostriedkov. Vytýkal odvolaciemu súdu, že sa len pridržiaval skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa. Záverom uviedol, že samotná pochybnosť pri zisťovaní skutkového stavu je daná okrem iného aj tým, že stále nie je ustálený rozdiel medzi finančnými prostriedkami, ktoré predstavujú udávanú škodu. Navrhol preto vyslovenie porušenia zákona a zrušenie napadnutých rozsudkov krajského súdu a okresného súdu. Následne, aby vec bola prikázaná súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu vyslovil názor, že nie sú splnené podmienky dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie obvineného Ing. E. Š. odmietol.

Z písomného vyjadrenia poškodenej strany A., vyplýva, že rozhodnutia nižších súdov považuje za správne a zákonné a preto navrhuje dovolanie obvineného odmietnuť podľa ustanovenia § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného, skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania

(§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia, ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštalácie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu

nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného, iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov, nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave **právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na obsah podaného dovolania obvineného Ing. E. Š., v ktorom tento namieta len skutkové zistenia súdov, resp. správnosť hodnotenia dôkazov, je potrebné opätovne zdôrazniť tú skutočnosť, že skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, záväzný. Pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, toto považuje dovolací súd za správne, keďže aj podľa jeho názoru posudzovaný skutok napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 1. júna 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová